

ČVUT
Fakulta architektury
15127 – ústav navrhování I

Vedoucí ústavu: prof. Ing. arch. Ján Stempel
Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Zdeněk Rothbauer

Diplomovou práci vypracoval: Bc. Šárka Linhartová
Název diplomové práce: Městská galerie České Budějovice

OPONENTURA DIPLOMOVÉ PRÁCE

V diplomové práci autorka Šárka Linhartová řeší urbanisticky i architektonicky novostavbu městské galerie na Senovážném náměstí v Českých Budějovicích.

Diplomová práce obsahuje část analytickou a následně návrhovou. Velmi detailně zpracovaná analytická část popisuje jak historický vývoj celého města, tak i vývoj Senovážného náměstí v místě bývalých hradeb v návaznosti na strukturu středověkého gotického jádra města. Dále detailněji prezentuje významné budovy náměstí i okolí a zdůrazňuje jedinečnou městotvornou vymežovací roli vodního toku Mlýnské stoky, napájené z pravého ramene řeky Malše poblíž jejího soutoku s Vltavou. Rešerše současných špičkových staveb obdobného funkčního využití a také podrobná fotodokumentace prostoru, kam je městská galerie situována, analytickou studii vhodně doplňují. Grafická úprava této části dokumentace je přesvědčivá.

Následuje logicky a čitelně graficky vyjádřený základní stavební program. U navržených dimenzí jednotlivých prostor a místností, zejména v části správy galerie a provozního zázemí, předpokládám, že vychází ze zadání investora a z konzultací se specialistou na tuto typologickou kategorii staveb.

Zvolený urbanistický koncept vnáší do prostoru řád, správně reflektuje zejména severovýchodní otevřenější stranu náměstí. Navržená kubatura vytváří sevřenou kompozici s objektem Jihočeského muzea. Vzhledem k řadě budov náměstí s kulturním využitím městská galerie funkčně posiluje tento prostor jako náměstí kultury. Velmi přínosné je otevření v současnosti zatrubněné Mlýnské stoky a její zahrnutí do kompozice náměstí. V tom je řešení zdařilé a významně obohacuje veřejný prostor.

Námětem k diskusi je prostorový vztah navržené novostavby k domu kultury Metropol. Jeho výrazná prosklená střední část s vysokým řádem by měla být v souladu s vytvořeným volným prostorem mezi galerií a Jihočeským muzeem. V návrhu je osa této prosklené části zalícována s jihovýchodní fasádou nižší předstupující částí novostavby. Považuji za nesprávné, že při pohledu z nově vytvořeného prostoru je prosklená část domu kultury téměř z poloviny novostavbou zakryta. Zřejmé je to z prezentovaného severozápadního pohledu. Řešením by mohl být posun navrženého objemu severovýchodním směrem, třeba i za cenu kontaktu koryta Mlýnské stoky s chodníkem u komunikace na této straně. Vyloučila by se tím pravděpodobně i krátká vodní slepá ramena na kruhovém obryse novostavby. Podmínkou by bylo současné dořešení prostorového vztahu k novogotickému kostelu Svaté Rodiny.

Zajímavé je autorčino ověřování hmotového řešení, vývoj tvaru až ke dvěma kvádrům zasunutým do kruhové části, kterou lemuje Mlýnská stoka. Navržená novostavba se svými objemovými i výškovými

parametry celkem harmonicky včleňuje do okolní zástavby, snad pouze s uvedeným doporučením prověření možného posunu galerie severovýchodním směrem.

Členění dispozice, umístění komunikačních jader, sekvence prostor, vertikální vrstvení jednotlivých funkcí v navazujících podlažích jsou principiálně správné. I přes současné technologické možnosti kontroly vstupu, mi není zřejmý pohyb návštěvníků po galerii, mezi podzemními garážemi, vstupní halou v 1.NP, informacemi s pokladnou, šatnou, galerijním obchodem s kavárnou, výtahem do vyšších podlaží a výstavními prostory. A to i přes porozumění k autorčinu výtvarnému záměru vizuálního efektu pohybu proskleného výtahu ve volném středovém prostoru.

Velkorysé prostory expozic jsou působivé, kladně hodnotím i prezentovaná schemata jejich využívání. Kromě uspořádání výstavní části a zdařile navrženého profesionálního zázemí galerie oceňuji pestrou bohatou nabídku prostor pro pořádání vzdělávacích a kulturních akcí, pronajimatelných atelierů, obchod s kavárnou, knihovnu, dílnu a také provoz kavárny podél vodního prvku Mlýnské stoky. Zajímavé by mohlo být i řešení jedné z kaváren s venkovním sezením směrem v prostoru mezi Jihočeským muzeem a navrženou galerií.

Formálně členitá rytmická fasáda navozuje monumentalitu i důstojnost. Obdobné klasické rytmické členění fasád v rešerši zmiňovaných staveb kantonálního muzea v Lausanne i u berlínské James Simon galerie vnímám jako primární, ale pouze jako jeden z výtvarných plánů na něž na fasádách navazují další kompoziční motivy. Podobně to vnímám i zde, ale výsledek není zcela přesvědčivý. Například proporce vertikálních prvků na fasádě kruhové části jsou příliš robustní.

Kladně hodnotím nezanedbatelný příspěvek k částečné energetické soběstačnosti budovy.

Základní výkresy jsou graficky zdařilé. Vizualizace exteriéru považuji za průměrné, nepůsobí přirozeně svým měřítkem. Chybí mezi nimi zákresy novostavby do fotografií, zejména záběr ze severozápadního rohu náměstí, který by zdokumentoval prostorový vztah navržené městské galerie ke kulturnímu domu Metropol.

Diplomovou práci hodnotím celkově známkou **B** až **C**.

Ing. arch. Jan Alinče

Leden 2021

